

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/2177.**

Benyújtás dátuma: **2022-11-29 19:00**

Parlex azonosító: **4UVI2LF70001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Bencze János (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Nagy Márton István, gazdaságfejlesztési miniszter**

Az interpelláció címe: **"Miért fontosabb a haszonszerzés az ország üzemanyagellátás biztonságánál?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Megdöbbenéssel fogadtuk a nemrég napvilágra került hírt, miszerint Magyarország tekintélyes mennyiségű üzemanyagot szállít Ukrajnának, számszerűsítve naponta 160 000 litert. És mindezt nem bulvárlapokból, vagy utcai pletykákból, városi legendákból tudhattuk meg, hanem az egyik legnagyobb és legkomolyabb magyarországi logisztikával foglalkozó vállalat első embere számolt be róla egy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei közgyűlésen.

Gubik László, a Záhony-Port Logisztikai és Rakománykezelési Szolgáltató Zrt. vezérigazgatója a megye október 14-i közgyűlésén számolt be arról, a Záhony-Port átállította a vegyianyag átféjtőinek kapacitását annak érdekében, hogy az üzemanyagot a MOL százhalombattai finomítójából vissza lehessen küldeni Ukrajnába, ennek érdekében pedig egy közel 100 millió forint értékű kényszer beruházást is végre kellett hajtani, hogy az üzemanyag a százhalombattai finomítóból már átalakulva tudjon visszatérni Ukrajnába.

Több mint érdekes, hogy mindezzel kapcsolatban semmilyen kormányzati beszámolóval nem találkoztunk, mondhatni mélyen hallgattak róla. Az első kérdés az, miért? Egy olyan kiemelt fontosságú kérdésben, mint az üzemanyag, ami nem túlzás, hogy Magyarországon létkérdés, miért nem tartották fontosnak, hogy erről az Országgyűlésnek és a lakosságnak beszámoljanak? Főleg annak tükrében, hogy az uniós szankciókról való konzultációra rááldoznak jónéhány milliárd forintnyi közpénzt. Mindezt a jelenlegi helyzetben, amikor az országban az üzemanyaghoz való hozzáférés a lakosság és számos gazdasági szereplő előtt is jelentős mértékben korlátozott, ami pedig már így is több száz benzinkút bezárását eredményezte, és ki tudja, hogy mennyit eredményezhet még. Ezért joggal tartjuk felháborítóknak és elfogadhatatlannak.

Azt hiszem, ezek után a legfontosabb, jogosan feltett kérdések a következők:

- Pontosán hova, és kinek ad el külföldre a MOL üzemanyagot, és milyen indokkal, amikor itthon üzemanyaghiány áll fenn?
- Milyen áron értékesíti a MOL Ukrajnának az üzemanyagot, és mekkora bevétellel számol?
- Ebben a helyzetben miért nem a hazai üzemanyagellátás biztosítása az első?

Tisztelt Miniszter Úr!

Még mielőtt azzal bújnának ki a felelősség alól, hogy a kormánynak kevés ráhatása van a MOL ügyleteire, emlékeztetnék mindenkit: a magyar államnak szavazatelsőbbeségi jogokat biztosító részvénytulajdona van a MOL-ban, tehát gyakorlatilag erről az ügyről a kormánynak is tudnia kellett. Ha esetleg valamilyen csoda folytán mégsem tudott, az óriási baj, de ha tudott, és ilyen hazai állapotokkal a háta mögött jóváhagyta, az még nagyobb baj.

Elfogadhatatlan, hogy miközben az ország üzemanyaghiánytól szenved, a MOL külföldre adja el az üzemanyagot, a magyar kormány pedig minderről mélyen hallgat.

Meddig kívánja a MOL az üzemanyagot külföldre exportálni, és mikor fogja a meglévő kapacitását a hazai ellátás megoldására fordítani?

Várom érdemi válaszát!